

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek
Stalna služba u Valpovu
Kralja P. Krešimira IV br. 3
31550 Valpovo

Poslovni broj: P-499/2024-40

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, po sucu Goranu Jokiću, u pravnoj stvari tužitelja Marijana Hajduka, OIB: 08592657083 iz Rakitovice, Glavna 130, zastupanog po punomoćnici Morisi Mikić, odvjetnici iz Donjeg Miholjca, protiv tuženika B2 Kapital d.o.o., OIB: 57509775367 sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 41, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane i zaključene glavne rasprave 16. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Morise Mikić, odvjetnice iz Donjeg Miholjca, te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, odlukom objavljenom 29. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se proglašava nedopuštenom ovrha koja je provedena pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava tužitelja Marijana Hajduka iz Rakitovice, Glavna 130, OIB: 08592657083, temeljem zahtjeva za naplatu tuženika B2 Kapital d.o.o., Radnička cesta 41, Zagreb, OIB: 57509775367, podnesenog Financijskoj agenciji 9. travnja 2024., a koja je provedena temeljem ovršne isprave koju predstavlja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Zorke Čavajda iz Zagreba broj: Ovr-1700/2011 od 13. rujna 2011. i to u djelu iznad ukupno naplaćenog iznosa od 1.945,17 eura do naplaćenog iznosa od 2.070,24 eura, odnosno za naplaćeni iznos od 125,07 EUR-a.

II. U preostalom djelu do ukupno naplaćenog iznosa od 1.945,17 eura, odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za proglašenje nedopuštenom ovrhe pobliže opisane u točki I. izreke ove Presude.

III. Nalaže se tuženiku B2 Kapital d.o.o., OIB: 57509775367 sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 41 da tužitelju Marijanu Hajduku iz Rakitovice, Glavna 130, OIB: 08592657083 naknadi stvarni trošak plaćenog predujma utrošenog za provođenje financijsko knjigovodstvenog vještačenja u iznosu od 400,00 eura zajedno

sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužitelj s preostalim zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka, kao i sa zahtjevom da se tuženiku naloži da tužitelju vrati iznos od 53,09 eura koliko je naplaćeno na ime naknade za provedbu predmetne ovrhe u korist Financijske agencije, kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 27. svibnja 2024. podnio tužbu protiv tuženika radi proglašenja nedopuštenom izvansudske ovrhe koja se provodi pred Financijskom agencijom. U parnični postupak je upućen zaključkom ovršnog suda broj: Ovr-2027/2024-4 od 13. svibnja 2024. U tužbi u bitnom navodi da je tuženik u svojstvu ovrhovoditelja protiv tužitelja kao ovršenika 9. travnja 2024. podnio zahtjev Financijskoj agenciji za naplatu. Zahtjev je podnesen radi naplate tražbine ovdje tuženika koja proizlazi iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, koje je donio 13. rujna 2011. javni bilježnik Zorka Čavajda iz Zagreba pod brojem: Ovr-1700/2011. U parnični postupak je upućen radi dokazivanja da je nastupila zastara te radi dokazivanja da tražbina uopće ne postoji i da nije tuženiku dužan ništa. Pojašnjava da je ovršna isprava donesena 13. rujna 2011. i da je od njenog donošenja prošlo više od 10 godina pa samim tim smatra da temeljem te ovršene isprave tuženik više nije ovlašten zahtijevati prisilnu naplatu. Ne spori da su djelatnici tuženika prethodno telefonski kontaktirali tužitelja te da je u razgovoru sa istima dogovoreno da tužitelj plati iznos od 300,00 eura nakon čega će se smatrati da tužitelj prema tuženiku nema više nikakvih dugova. Naglašava da je platio navedeni iznos, ali je tuženik unatoč uplati i dogovoru pokrenuo predmetni ovršni postupak. Smatra da je tuženik proizvoljno izračunao tražbinu koja proizlazi iz predmetne ovršene isprave. Slijedom svega navedenoga predlaže da sud predmetnu izvansudsku ovrhu proglasi nedopuštenom te da obveže tuženika da tužitelju nadoknadi troškove ovog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je u bitnome naveo da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Smatra da nije mogla nastupiti zastara tražbine iz naprijed navedenog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika jer je isto postalo pravomoćno i ovršno 27. listopada 2011. Zahtjev za naplatu tuženik je u svojstvu ovrhovoditelja temeljem tog rješenja podnio Financijskoj agenciji 9. travnja 2024. Međutim, prijašnji vjerovnik PBZ Card d.o.o. temeljem iste te osnove ranije je bezuspješno pokušavao naplatu, s tim da je prvi puta predmetno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika dostavio Financijskoj agenciji radi naplate 30. prosinca 2011. Financijska agencija isknjižila je to rješenje iz redoslijeda naplate temeljem članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine broj: 38/2018, dalje ZPONS) dana 4. kolovoza 2018. Dana 21. ožujka 2018. ovdje tuženik sklopio je ugovor o prijenosu prava i tražbina iz

ovršnih isprava sa ranijim tužiteljevim vjerovnikom PBZ Card d.o.o. te je temeljem tog ugovora koji je ovjeren po javnom bilježniku Zorki Čavajda iz Zagreba, 27. ožujka 2018. pod brojem Ov-3352/2018 na ovdje tuženika prenesena tražbina iz predmetne osnove. Slijedom sveg navedenog, smatra da je na naprijed opisan način prekidan tijek zastare te u svakom slučaju između svakog podnošenja prijedloga za naplatu Financijskoj agenciji nije prošlo više od 10 godina pa stoga nije niti mogla nastupiti zastara tražbine. U odnosu na navode tužitelja da ne duguje ništa tuženiku, navodi da je visina tražbine jasno utvrđena pravomoćnim i ovršnim rješenjem javnog bilježnika Zorke Čavajde iz Zagreba, donesenim na temelju vjerodostojne isprave 13. rujna 2011., pod poslovnim brojem Ovr-1700/2011, te da tužitelj nije dokazao da bi po tom rješenju podmirio potraživanje bilo tuženiku bilo ranijem vjerovniku. Slijedom navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tijekom postupka stranke su u cijelosti ostale kod svojih navoda iz tužbe, odnosno odgovora na tužbu. Sud je na pripremnom ročištu održanom 13. rujna 2024. isto odgodio te je pozvao stranke da pristupe pregovorima radi mirnog rješenja spora s obzirom da je sam tužitelj to zatražio. Međutim, spor nije riješen mirnim putem već je iz podataka koje je dostavila Financijska agencija 17. prosinca 2025. (str. 162 spisa) razvidno da je u međuvremenu Financijska agencija naplatila u cijelosti predmetnu tražbinu.

4. Predmet spora je zahtjev tužitelja da se proglašeni nedopuštenim, zbog zastare i zbog prestanka postojanja tražbine, izvansudska ovrha koja je pokrenuta od strane tuženika protiv tužitelja pred Financijskom agencijom zahtjevom za naplatu, koji je predan Financijskoj agenciji 9. travnja 2024.. Predmetnim zahtjevom zatražena je naplata tražbine sadržane u ovršnoj ispravi koju čini rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, a koje je donio javni bilježnik Zorka Čavajda iz Zagreba 13. rujna 2011. pod brojem: Ovr-1700/2011.

5. Među strankama je sporno je li u međuvremenu nastupila zastara tražbine iz predmetne ovršne isprave, odnosno je li tuženik temeljem te ovršne isprave bio ovlašten protiv tužitelja pokrenuti predmetnu izravnu naplatu. Spornim se ukazuje i visina potraživanja, kao i činjenica je li tražbina iz ovršne isprave ranije podmirena u cijelosti ili djelomično .

6. Među strankama nije sporno da je u međuvremenu prenesena tražbina iz predmetne ovršne isprave sa ranijeg vjerovnika PBZ Card d.o.o. na tuženika.

7. Kako bi utvrdio činjenično stanje sud je na prijedlog stranaka od tuženika, ranijeg tužiteljevog vjerovnika PBZ Card d. o. o. i Financijske agencije zatražio dostavu podataka o svim evidentiranim uplatama po tražbini iz naprijed navedene ovršne isprave, datumima od kad je do kad navedena ovršna isprava bila evidentirana radi naplate u Očevidniku naplate Financijske agencije i koliko je po istoj naplaćeno. Radi utvrđenja stvarne visine tražbine, pravilnog obračuna zakonskih zateznih kamata i pravilnog knjiženja uplata te zatvaranja potraživanja po uplatama/naplatama provedeno je financijsko knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Robertu Pejaku. Na kraju dokaznog postupka izvršen je uvid u dokumentaciju sadržanu u sudskom spisu i to kako slijedi: prijedlog i rješenje o ovrsi na str. 5-9 spisa, obrazac zahtjeva za naplatu podnesen FINI na str. 10-13, prijedlog i rješenje o ovrsi

na str. 14-18 spisa, zahtjev za provedbu ovrhe na str. 19, specifikacija izvršenja osnove za plaćanje Ovr-1700/11 na str. 27-28 spisa, zahtjev za provedbu rješenja o ovrsi s prijedlogom i rješenjem o ovrsi na str. 35-44 spisa, ugovor o prijenosu prava i tražbina iz ovršnih isprava na str. 45-48 spisa, prilog uz taj Ugovor na str. 49-51 spisa, zahtjev za naplatu s prijedlogom za ovrhu i rješenjem i ovrsi i zahtjevom za nastavak provedbe ovrhe na str. 59-71 spisa, pregled stanja dugovanja sa evidentiranim uplatama i pregledom troškova po dugovanju na str. 91-93 spisa, kamatni list s kretanjem kamate na potraživanje na str. 94-97 spisa, izvadak iz poslovnih knjiga na str. 101, evidencija uplata na str. 102 spisa, izjava o prijeboju str. 123 spisa, pregled stanja duga str. 124 spisa, pregled uplata za izvještajno razdoblje str. 125,126 spisa, pregled troškova po dugovanju str. 127 spisa, kamatni list str. 128,129 spisa, prijedlog i rješenje o ovrsi str. 130-132 spisa, specifikacija zahtjeva za naplatu str. 133 spisa, zahtjev za naplatu str. 134,135 spisa, podnesak PBZ Card d.o.o. str. 136 spisa, izvadak iz poslovnih knjiga str. 137 spisa, dopis upućen tužitelju str. 138 spisa, podnesak Fine sa specifikacijom izvršenja osnove za plaćanje str. 139-141 spisa, dopis upućen Fini str. 142 spisa, prijedlog i rješenje o ovrsi str. 143-146 spisa, specifikacija izvršenja osnove za plaćanje str. 147-149 spisa, zahtjev za naplatu str. 150-153 spisa, prijedlog i rješenje o ovrsi str. 154-157 spisa, dopis upućen Fini str. 158 spisa, zahtjev za opoziv zahtjeva za naplatu str. 159-160 spisa, ispis očevidnika svih osnova za plaćanje str. 161-171 spisa, potvrda o isplata str. 178-185 spisa, potvrda o uplati str. 189 spisa, financijsko knjigovodstveni nalaz i mišljenje str. 192-272 spisa, račun vještaka str. 273 ,247 spisa,

7.1. Nadalje, izvršen je uvid i u ovršni spis broj: Ovr-2027/24 te su iz istog pročitani: prijedlog za proglašenje ovrhe nedopuštenom s pripadajućim prilogima, prijedlogom i rješenjem o ovrsi, zahtjevom za naplatu i zahtjevom za nastavak ovrhe na str. 1-19 spisa, očitovanje ovdje tuženika o prijedlogu za proglašenje ovrhe nedopuštenom na str. 22-24 spisa, zaključak o upućivanju u parnicu na str. 26-29 spisa, rješenje o odbijanju prijedlog za odgodu na str. 30-34 spisa.

8. Iz materijalne dokumentacije pročitane u dokaznom postupku utvrđeno je kako slijedi:

- da je kod Financijske agencije prvi put predmetna ovršna isprava zaprimljena 30. prosinca 2011. temeljem prijedloga za ovrhu tadašnjeg vjerovnika PBZ Card d.o.o. te je ista isknižena iz redoslijeda naplate 4. kolovoza 2018. zbog nemogućnosti izvršenja temeljem članka 12. ZPONS-a, s tim da za cijelo to vrijeme provedbe po istoj nije naplaćen nikakav iznos, stranica 27-28, 35-43 spisa, 139-146 spisa i 161 spisa;

- da je raniji vjerovnik PBZ Card d.o.o. 21. ožujka 2018. sklopio sa ovdje tuženikom ugovor o prijenosu prava i tražbina iz ovršnih isprava, s tim da je na ovdje tuženika tim ugovorom u cijelosti prenesena tražbina iz predmetne ovršne isprave što proizlazi iz priloga 2 u ugovoru, stranica 45-50 spisa;

- da je 9. travnja 2024. kod Financijske agencije zaprimljen zahtjev za naplatu kojim je tuženik protiv tužitelja zatražio naplatu tražbine iz predmetne ovršne isprave u cijelosti te je uz zahtjev za naplatu dostavio predmetnu ovršnu ispravu zajedno sa pripadajućim podneskom u kojem je pojasnio prijenos tražbine sa prijašnjeg vjerovnika PBZ Card d.o.o. na tuženika kao novog vjerovnika te isto dokazao potrebnom dokumentacijom pa je temeljem toga Financijska agencija i uvrstila u redoslijed naplate predmetnu ovršnu ispravu, stranica 59-71 spisa;

- da je temeljem ovršne isprave tužitelj dužan podmiriti glavnicu u iznosu od 5.438,78 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućima na pojedinačne iznose pobliže navedene u rješenju o ovrsi te je uz to dužan podmiriti i troškove prema ovršnoj ispravi u iznosu od 1.193,10 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, stranica 14-18 spisa;

- da je tuženik prema izvodu iz poslovnih knjiga (str. 91 spisa) od ranijeg vjerovnika PBZ Card d.o.o. otkupio potraživanje iz predmetne ovršne isprave, koje se sastoji od glavnice u iznosu od 5.213,30 kn, redovne kamate u iznos od 100,62 kn, zateznih kamata u iznosu od 4.686,90 kn, te sudskih troškova u iznosu od 1.317,96 kn, odnosno ukupno 11.318,78 kuna, a što je potvrdio i raniji vjerovnik PBZ Card d.o.o. u svom podnesku str. 137 spisa,

- da je prema zahtjevu za naplatu od 9. travnja 2024. (str. 59-62 spisa) tuženik zatražio naplatu u cijelosti prema rješenju o ovrsi, a ne prema stvarno otkupljenom i na tuženika prenesenom potraživanju,

- da je u međuvremenu je prema pregledu uplata u cijelosti naplaćeno navedeno potraživanje i to dijelom uplatama koje je izvršio sam tužitelj, a dijelom naplatom koje je izvršila Financijska agencija po predmetnoj izvansudskoj ovrsi, stranica 91-97, 101-102 spisa i 162 spisa.

9. Svu pročitanu dokumentaciju, iz koje su utvrđene naprijed navedene činjenice, sud smatra vjerodostojnom i istinitom, jer i same stranke nisu osporavale sadržaj, istinitost i vjerodostojnost te dokumentacije, a ista je sastavljena u okviru poslovanja Financijske agencije, tuženika i ranijeg tužiteljevog vjerovnika PBZ Card d.o.o..

10. Iz Nalaza i zaključka stalnog sudskog vještaka za financije, knjigovodstvo i bankarstvo Roberta Pejaka zaprimljenog 28. travnja 2026. (str. 192-272 spisa) proizlazi da tuženik nije pravilno zatvarao potraživanje (glavnicu, kamate i troškove) te da je Financijska agencija pravilno računala kamate i zatvarala naplatom potraživanja sukladno pozitivnim propisima. Tuženik je u razdoblju od 13. lipnja 2016. do 28. prosinca 2018. primio dvanaest (12) uplata po 50,00 kuna, koje je evidentirao u svojoj poslovnoj dokumentaciji te je potvrdio da su se iste dogodile u podnesku Sudu (stranica 119.-122 spisa). Međutim, prilikom podnošenja predmetnog zahtjeva za naplatu Financijskoj agenciji dana 9. travnja 2024. tuženik nije umanjio cjelokupno potraživanje iz ovršne isprave za navedeni iznos ranije zaprimljenih uplata od 600,00 kuna ili 79,63 EUR. Zbog toga su nastale razlike u obračunu kamata između FINA-e i tuženika u iznosu od 31,12 EUR-a (kako je opisano na stranici 242-243 spisa -tablica broj:7. Nalaza). Također, tuženik nije jednako obračunavao zatezne kamate kao što ih je obračunavala Financijska agencija. Na iznos od 100,62 kuna ili 13,05 EUR tuženik uopće nije obračunavao zatezne kamate za vremenski period od 1. listopada 2015. pa do datuma potpune naplate po pojedinoj stavci. Navedeni iznos zateznih kamata koje je Financijska agencija obračunala, a tuženik nije obračunavao iznosi 14,32 EUR. Slijedom navedenog, zbog navedenih propusta tuženika u predmetnom ovršnom postupku provedenom pred Financijskom agencijom došlo je do preplate tražbine za iznos od 125,07 EUR (79,63 +14,32 + 31,12). Nadalje, vještak je pojasnio da je tuženik zatvarao troškove/naknada koji nisu bili sastavni dio predmetne ovršne isprave - rješenja o ovrsi broj: Ovr-1700/2011 i koje naknade nisu nikad evidentirane u Očevidniku svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate Financijske agencije (stranica 164. do 171 spisa) i to naknadu evidentiranu 29. ožujka 2022., kao trošak u

iznosu od 50,00 kuna ili 6,64 EUR i naknadu evidentiranu 20. lipnja 2024., kao trošak u iznosu od 1,33 EUR. Zbog toga je tuženik ukupnu preplatu pogrešno umanjio za te dvije naknade koje se uopće ne odnose na tražbinu iz predmetne ovršne isplate pa je došao do preplate od 117,10 EUR ($125,07 - 6,64 - 1,33 = 117,10$ EUR-a), iako stvarna preplata iznosi kako je vještak i naznačio 125,07 EUR.

10.1. Nalaz vještaka sud u cijelosti uzima u obzir te ga cijeni istinitim i vjerodostojnim jer je vještak Nalaz sačinio sukladno pravilima struke temeljito, jasno i određeno. Same stranke nisu imale nikakvih primjedbi i/ili prigovora na Nalaz vještaka, osim tuženika koji je ostao kod tvrdnji da preplata iznosi 117,10 EUR, ali za te svoje navode i argumentacije nije tijekom postupka dao nikakvo konkretno pojašnjenje. Također, tuženik nije prigovarao ili osporavao zaključke vještaka vezane za razloge zbog kojih je došlo do preplate pa Sud temeljem svega navedenog nema niti jedan razlog zbog kojeg bi posumnjao da vještak nije pravilno sačinio Nalaz.

11. Iz čl. 9. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 i 155/23; dalje ZOO) proizlazi da su sudionici u obveznom odnosu dužni ispuniti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje. Nadalje, iz čl. 29. st. 1. ZOO-a proizlazi da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Redoslijed namirenja obveza proizlazi iz čl. 172. ZOO-a, kojim je propisano da ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, prvo se namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica. Zaključno treba naglasiti da iz čl. 233. st. 1. ZOO-a proizlazi da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti zastarijevaju za deset godina pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare.

12. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka, te savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 114/22 i 155/23; dalje ZPP), Sud je utvrdio da je tužiteljev zahtjev za proglašenje ovrhe nedopuštenom djelomično osnovan u manjem dijelu pa je zbog toga odlučeno kao u izreci pod točkom I. i II. presude.

13. U odnosu na tužiteljevo isticanje prigovora zastare treba naglasiti da je isti neosnovan. Naime, tijekom postupka na nesporan je način utvrđeno da je raniji vjerovnik PBZ Card d.o.o. zatražio prisilnu naplatu po rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donesenoj od strane javnog bilježnika Zorke Čavajda pod brojem OVRV-1700/2011 od 30. rujna 2011. i to zahtjevom koji je Financijska agencija zaprimila 30. prosinca 2011. Samim tim činom prvi put je prekinut tijek zastare te je prekid trajao sve dok Financijska agencija iz očevidnika nije isknjižila to rješenje, a to se dogodilo 4. kolovoza 2018., jer je tad stupio na snagu ZPONS pa je Financijska agencija izvršila isknjiženje predmetnog rješenja o ovrsi iz očevidnika primjenom članka 12. ZPONS-a. Isknjiženjem predmetnog rješenja o ovrsi iz očevidnika Financijske agencije zastara je počela ponovno teći te bi ista temeljem članka 205. ZOO-a nastupila protekom 10 godina, odnosno tek protekom 3. kolovoza 2028. pod uvjetom da tuženik u međuvremenu nije ponovno zatražio naplatu. Međutim, kako je tuženik Financijskoj agenciji 9. travnja 2024. podnio zahtjev za naplatu nesporno je da

je time ponovno prekinuo desetogodišnji rok potreban za nastupanje zastare pa samim tim zastara nije niti nastupila.

14. Tražbina tuženika prema tužitelju proizlazi iz ovršne isprave, odnosno rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, koje je donio 13. rujna 2011. javni bilježnik Zorka Čavajda iz Zagreba pod brojem: Ovr-1700/2011., a odnosi se na potraživanje nastalo temeljem korištenja American Express kartice broj: 377509496451001, a što proizlazi iz izvotka iz poslovnih knjiga ranijeg tužiteljevog vjerovnika PBZ Card d.o.o. str 137 spisa. Tužitelj nije osporavao tijekom postupka postojanje samog ugovornog odnosa sa PBZ Card d.o.o., kao niti pravilnost i zakonitost prijenosa tražbine sa ranijeg vjerovnika PBZ Card d.o.o. na tuženika Ugovorom o prijenosu prava i tražbina iz ovršnih isprava (str. 45-51 spisa). Stoga Sud cijeni da je tuženik dokazao postojanje tražbine koju ima prema tužitelju.

15. Međutim, prilikom samog pokretanja predmetne izvansudske ovrhe pred Financijskom agencijom tuženik nije priložio uz zahtjev za naplatu specifikaciju preostalog potraživanja umanjenog za iznose koje je ranije tužitelj uplatio u razdoblju od 13. lipnja 2016. do 28. prosinca 2018., kad je tužitelj kroz dvanaest uplata po 50,00 kuna uplatio iznos od ukupno 600,00 kuna ili 79,63 EUR, već je u zahtjevu za naplatu na listu B u točki 1. obrasca stavio oznaku "X" u kvadratić koji se odnosi na naplatu u cijelosti prema rješenju o ovrsi (str. 12 spisa). Također prema utvrđenjima iz Nalaza vještaka tuženik nije jednako obračunavao zatezne kamate kao što ih je obračunavala Financijska agencija prilikom zatvaranja potraživanja. Zbog navedenih razloga, koji predstavljaju propuste na strani tuženika, došlo je od preplate pred Financijskom agencijom po predmetnoj ovrsi u ukupnom iznosu od 125,07 EUR. Budući je po predmetnoj ovrsi ukupno naplaćen iznos od 2.070,24 EUR (specifikacija naplate str. 162 spisa) proizlazi da je ovrha osnovano provedena radi naplate ukupnog iznosa po osnovi troškova, kamata i glavnice u iznosu od 1.945,17 EUR (ukupno naplaćeno 2.070,24 - preplata 125,07), kao i da je naplata iznad tog iznosa neosnovano provedena zbog naprijed opisanih propusta tuženika. Stoga je slijedom svega navedenog odlučeno kao u točkama I. i II. Izreke ove Presude.

16. Tužitelj je u ovom postupku uspio samo u neznatnom manjem dijelu i to samo u odnosu na visinu sa 6,04 % jer je ovrha proglašena nedopuštenom za iznos naplate od 125,07 EUR ($125,07/2.070,24=0,0604 \times 100 = 6,04$). Tuženik je uspio sa 100 % u odnosu na osnovu i sa 93,96 % u odnosu na visinu ($1.945,17/2.070,24=0,9396 \times 100 = 93,96$). Slijedom navedenog ukupni uspjeh tužitelja iznosi 3,02 % ($6,04/2= 3,02$), a ukupni uspjeh tuženika iznosi 96,98 % ($100+93,96= 193,96/2=96,98$). Prema čl. 154. st. 2. ZPP-a troškove postupka u konkretnom slučaju razmjerno uspjehu trebao bi nadoknaditi tužitelj tuženiku jer je tuženik uspio u većoj mjeri. Budući tuženik tijekom postupka nije postavio nikakva konkretni zahtjev u kojem je potraživao troškove ovog postupka Sud mu iste nije niti mogao dosuditi. S druge strane iz citirane odredbe i navedenih utvrđenja proizlazi da tužitelj nema pravo na naknadu troškova. Stoga je isti i odbijen sa zahtjevom za naknadu svih troškova, osim troška uplaćenog za provođenje financijsko knjigovodstvenog vještačenja. Naime, Sud smatra da je trošak financijsko knjigovodstvenog vještačenja prouzročio tuženik svojom krivnjom, odnosno svojim propustom da prije pokretanja predmetne ovrhe jasno i pravilno specificira ostatak tražbine uslijed čega je došlo do preplate koja je utvrđena u ovom postupku. Navedenu

Poslovni broj: P-499/2024-40

preplatu nije bilo moguće utvrditi nit na koji drugi način nego provedenim vještačenjem pa je tužitelju tuženik taj trošak dužan nadoknaditi temeljem čl. 156. st. 1. ZPP-a. Budući je za provođenje navedenog vještačenja tužitelj predujmio iznos od 400,00 EUR, te je prema računu i rješenju (str. 273-275 spisa) taj iznos isplaćen vještaku temeljem svega navedenog odlučeno je kao u izreci pod točkama III. I IV.

17. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Valpovo, 29. srpnja 2026.

SUDAC
GORAN JOKIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu, koja se podnosi putem ovog suda, u roku 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena bez obzira što na isto nije pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ako nije bila uredno obaviještena.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088b-58956**

Kontrolni broj: **03fe8-f3749-0566b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.